

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	1.Kf.700.314/2023/7.
A felperes:	Felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Oláh Tamás) (felperesi képviselő címe)
Az alperes:	Budapesti Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Vattay Gergely kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közzszolgálati jogviszonyból származó megbízási díjjal kapcsolatos közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (12. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Fővárosi Törvényszék 52.K.700.021/2023/11. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a 2022. október 25. napjától 2022. november 30. napjáig terjedő időszak tekintetében hatályon kívül helyezi és az eljárást megszünteti, egyebekben részben megváltoztatja, és a megbízási díj összegét 1.420.848 (egymillió-négy százhuszezer-nyolcszáznegyvennyolc) forintra leszállítja, a késedelmi kamatfizetés kezdő időpontját 2021. április 17. napjában határozza meg, részben pedig helyben hagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 37.000 (harminchétezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2019. október 1. napjától 2022. november 30. napjáig terjedő időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes hivatásos állományú tagjaként kiemelt főnyomozói beosztásban a Budapesti Rendőr-főkapitányság helység1 Rendőrkapitányság Osztály1 Alosztály1 állományában teljesített szolgálatot. A szolgálati panasza – amelyben a rendvédelmi illetményalap 100%-ának megfelelő mértékű megbízási díjat és annak késedelmi kamatát igényelte az általa ellátott, eltérő szolgálati beosztásba tartozó vizsgálati feladatok teljesítéséért – elutasításra került.

A felperes keresete, az alperes védirata

[2] A felperes a keresetében az alperest a perbeli időszakra 1.468.700 forint megbízási díj, és annak 2021. május 6. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontjában és (5) bekezdésben foglaltakra, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.) 2. számú mellékletének rendelkezéseire, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. BMr.) 10. § (2) bekezdésére, a nyomozás és az előkészítő eljárás részletes szabályairól szóló 100/2018. (VI. 8.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Nyer.) 78. §-ára, a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 348. §-ára, valamint a Kúria Kf.III.45.152/2021/4. számú és Kf.VII.45.079/2021/6. számú ítéleteire alapította. Előadta, hogy rendszeresen látott el a nyomozói beosztásába nem tartozó vizsgálói feladatokat, átlagosan a szolgálatteljesítési ideje kétharmad részében nyomozott, egyharmad részében vizsgálati feladatokat végzett önállóan, ügyelődőként. Indokai szerint mind a rendőrkapitányságok szervezeti felépítése, mind a büntetőeljárás külön szabályozza a nyomozás felderítését és vizsgálatát. A feladatok éles elhatárolása is megvalósul, hiszen az ismeretlen elkövető azonosítása, felderítése nyomozói feladat, a tetten ért elkövetővel szemben, vagy a gyanúsítás közlését követően az ügy vizsgálati szakba lép, ahol vizsgáló jár el. Az elhatárolás szakmailag, a munkamódszereket tekintve is indokolt. A megbízási díj mértékét az illetményalap 100%-ában jelölte meg.

[3] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, azt jogalapjában és összecszerűségében is vitatta. Kiemelte, hogy a felperes kizárólag a munkaköri leírásban, valamint a beosztásban meghatározott feladatokat látta el. Sem a Nyer., sem más jogszabály nem tartalmaz utalást arra, hogy a nyomozó hatóság által lefolytatandó nyomozás egyes szakaszainak megnevezése megfeleltethető lenne a 30/2015. BMr. mellékletében szereplő beosztások megnevezéseivel. Noha a bünygyi szervezeti egységen belül a nyomozó és a

vizsgáló beosztás elkülönül, a gyakorlatban a tényleges feladatellátás során ezen elkülönülés megvalósulása nem lehetséges.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletében az alperest a kereseti kérelem szerinti 1.468.700 forint megbízási díj és annak 2021. május 6. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjában, 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletében, valamint a 33/2015. BMr. 10. § (2) bekezdésében foglaltakra alapította. A 30/2015. BMr. 2. számú melléklete alapján egyértelműen megállapítható, hogy a kiemelt főnyomozó beosztás különbözik a vizsgáló, vizsgálótiszt, fővizsgáló és kiemelt fővizsgáló beosztásoktól. E megkülönböztetést alátámasztja a Be. által használt elhatárolás is. A következetes bírói gyakorlat szerint a hivatásos állományú munkaköréhez (beosztásához) igazodóan kell meghatározni a munkaköri leírásban a ténylegesen végzendő feladatokat, és ez nem fedhet le több vagy más beosztást, mert ezzel kiüresedne a besorolásra és az illetményre vonatkozó szabályozás. Az alperes csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat, a jogszabály által szabályozott besoroláshoz és illetményhez kötve van. A felperes a perbeli időszakban nyomozói munkája mellett (852 ügy) rendszeresen vizsgálói feladatokat (433 ügy) is ellátott, mely feladatellátás a megbízási díjra való jogosultságot megalapozza. A megbízási díj mértékét a keresetben megjelöltek szerint szintén alaposnak, a teljesített többletfeladatokkal arányban állónak találta.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást felderítette, a megfelelő jogszabályokat alkalmazta, de azokból téves következtetést vont le, döntése a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontját, (5)-(6) bekezdéseit sérti. Hivatkozott a felperes munkaköri leírására és állította, hogy az a nyomozás egészére kiterjedő feladatokat határoz meg. A Be. 31. § (1) bekezdése, 34. § (1)-(2) bekezdései és 348. § (1)-(4) bekezdései értelmében a nyomozó hatóság a nyomozás során egységként szerepel, az egyes nyomozási cselekmények elvégzésére külön nevesített beosztás nincs, annak egységes megnevezése a nyomozó hatóság tagja. A büntetőeljárás során alkalmazott eljárási cselekményeket a nyomozó hatóság tagja köteles elvégezni. Idézte a Nyer. 133. §-át, valamint 150-151. §-ait és leszögezte, hogy a jogszabály a nyomozás és a vizsgálat terminológiáit egymással átfedésben használja, azok elvégzésére nem jelöl ki a nyomozó hatóságon belül meghatározott személyt. Sem a Nyer., sem más jogszabályi rendelkezés nem tartalmaz utalást arra, hogy a nyomozás egyes szakaszainak a megnevezése megfeleltethető lenne a 30/2015. BMr. mellékletében szereplő beosztásokkal. Kétségtelen tény, hogy a nyomozó és a vizsgáló különböző, eltérő beosztás, ugyanakkor ez nem jelenti azt, hogy a nyomozás egészét lefedő alapfeladatok tekintetében a vizsgálói és a nyomozói beosztások között szignifikáns különbség lenne. A Be. és a Nyer. alapján a nyomozás felderítésből és vizsgálatból áll, amelynek értelmében a nyomozás a

vizsgálatot is magában foglalja, így a nyomozónak a felderítői és vizsgálói munkát is el kell látnia. Ezt a felperes a munkaköri leírásának átvételekor elfogadta.

[6] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Hivatkozott a Kúria hasonló tényállás alapján elsőként hozott Kf.III.45.152/2021/4. számú ítéletére, amely szintén nyomozó/vizsgáló beosztás elhatárolása alapján indult ügyben a megbízási díjat megalapozottnak tartotta. Utalt a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletére is, amely alapján a nyomozó(tiszt) és a vizsgáló(tiszt) nem vitathatóan eltérő feladatkört feltételező beosztás, amit a szolgálati panaszt elutasító határozat sem tett vitássá. A nyomozói és a vizsgáló feladatok a gyanúsítás közlésével határolhatók el, a nyomozó feladatköre az ismeretlen tétessel szemben folyó büntetőeljárásokra, míg a vizsgálóé a gyanúsítottal rendelkező büntetőeljárásokra terjed ki. E körben utalt a Nyer.-ben foglaltakra is, amely a büntetőeljárás során a vizsgálati szakaszt elhatárolja, azt önálló címmel különbözteti meg. Hivatkozott a Be. 348. §-ának azon rendelkezésére, amely szerint a nyomozás felderítésre és vizsgálatra oszlik. Állította, hogy az alperes szervezetében szakmai alapon van különválasztva a bünygyi és a vizsgálati osztály, amelyhez igazodik a hatáskörök és feladatkörök elhatárolása. Az ügyrend szerint az őt foglalkoztató szervezeti egység feladata a helyszínes bünygyekben a nyomozati cselekmények végrehajtása. Álláspontja szerint a fellebbezés súlytalanul támaszkodik a munkaköri leírásra, a következetes bírói gyakorlat alapján az alperes érvelése nem foghat helyt. Az alperes a határozatában elismerte, hogy a nyomozó és vizsgáló elkülönülése a szervezeti tagozódásban megtörtént, ezért ellentmondásos a fellebbezésben előadott érvelése. A megbízási díjigénynek nem az elvétele végzett vizsgálati feladatai képezik a ténybeli indokát, hanem a megközelítőleg azonos szolgálatteljesítési időben lefolytatott – egymástól meg nem különböztetett – nyomozói és vizsgálói feladatai, melyet a határozat sem vitatott.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[7] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[8] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Ennek során hivatalból megállapította, hogy a felperes a 2022. október 25. napjától 2022. november 30. napjáig terjedő időszakra előterjesztett kereseti kérelmével a szolgálati panaszt elutasító határozatszám 1 számú határozattal elbírált időszakon (2019. október 1 - 2022. október 24.) túlterjeszkedett, amelynek jogkövetkezményét azonban az elsőfokú bíróság ítéletében nem vonta le.

[9] Ahogyan arra a Kúriának a közszolgálati jogviszonyokban a megelőző eljárás fogalmáról szóló 1/2022. (VI. 08.) KK véleménye is felhívta a figyelmet, a Kp. 48. § (1) bekezdés e) pontja alapján a bíróság a keresetlevelet visszautasítja, ha a felperes anélkül indít pert, hogy bármely fél a vitatott tevékenységgel szemben jogszabály által biztosított

közigazgatási jogorvoslatot kimerítette volna, vagy a pert más közigazgatási eljárásnak – pl. a Hszt. hatálya alá tartozó, a szolgálati panasz elbírálására irányuló eljárásnak – kell megelőznie. A Kp. 48. § (2) bekezdése értelmében a bíróság az (1) bekezdés a)-j) pontjában foglaltakat az egész eljárás során hivatalból veszi figyelembe. A keresetlevél visszautasításának elmaradása esetén – az eljárás későbbi szakaszában – az eljárás megszüntetésének szabályait kell alkalmazni [Kp. 81. § (1) bekezdés a) pont]. A Kúria és a Fővárosi Ítéltábla több döntésében is arra az álláspontra helyezkedett (Kúria Kf.VII.45.197/2021/4., Kfv.VII.39.633/2021/5., Fővárosi Ítéltábla 1.Kf.700.389/2023/4., 4.Kf.700.428/2023/5.), hogy a kereset nem irányulhat olyan megbízási díjra, illetménykülönbözetre, amelyet a felperes a panaszeljárás keretében nem igényelt és az alperes nem bíralt el. Eltérő értelmezés esetén az igényérvényesítés (a panaszeljárás) Hszt.-ben rögzített szabályai sérülnének, a bíróság elvonná a munkáltatónak a panasz elbírálására vonatkozó, törvényben biztosított jogosultságát (és kötelezettségét). A felperes keresetében megjelölt 2022. október 25. napjától 2022. november 30. napjáig tartó időszak vizsgálata – megelőző szolgálati panasz és annak elbírálása, mint más közigazgatási eljárás megléte hiányában – idő előttinek bizonyult, a Kp. 48. § (1) bekezdés e) pontra figyelemmel a Kp. 81.§ (1) bekezdés a) pontja alapján az eljárás e részben történő megszüntetésének lett volna helye. Emiatt a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Kp. 110. § (4) bekezdése alapján részben hatályon kívül helyezve a szolgálati panasszal el nem bíralt időszakra, 2022. október 25. napjától 2022. november 30. napjáig igényelt megbízási díj iránti kereset erejéig az eljárást megszüntette.

[10] Az ügy érdemére rátérve az ítéltábla a másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor figyelembe vette, hogy az alperes fellebbezésében nem állított eljárásjogi jogszabálysértést, alapvetően az ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatát kérte a másodfokú bíróságtól. A fellebbezés keretei között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket felhívta, azokat megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában e döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság is egyetértett. A fellebbezésben előadottakra tekintettel az alábbiakat emeli ki.

[11] A másodfokú bíróság előjáróban áttekintette az irányadó jogszabályi környezetet és megállapította, hogy a 30/2015. BMr. 2. mellékletének 7/2. pontja egymástól külön beosztásként rendszeresítette a kiemelt főnyomozó, illetve a vizsgáló beosztásokat, azonban ezen beosztásokhoz tartozó munkaköri feladatokat jogszabály vagy a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 23. § (4) bekezdés c) pontja alapján kiadott normatív utasítás (ORFK utasítás) nem részletezi, arról a jogalkotó a büntetőeljárás szabályokban gondoskodott. A Be. 348. § (2) bekezdése alapján a nyomozás felderítésből és vizsgálatból áll; a Be. LX. Fejezete rögzíti a felderítés, míg LXI. Fejezete a vizsgálat külön eljárási szabályait; a Be. 31. § (2) bekezdése értelmében a nyomozó hatóság az előkészítő eljárás és a felderítés során önállóan, a vizsgálat során az ügyészség irányításával jár el. A Be. 866. § (1) bekezdés b) pontja alapján kiadott Nyer. a nyomozásra vonatkozó eljárási szabályok között rendelkezik a nyomozás megindítása, elrendelése (70-75. alcímek), a felderítés (76. alcím) és a vizsgálat (78. alcím) szabályairól. A felderítés és a vizsgálat szakaszai közötti elhatárolást a gyanúsított kihallgatás (77. alcím) eljárási cselekménye jelenti; jogszabályi kivételekkel, amennyiben a gyanúsítás közlése [Nyer. 144. § (1) bekezdés] törvényi feltételei megállnak, az ügyészség által irányított vizsgálatot kell lefolytatni [Nyer. 147. § (3) bekezdés], ennek hiányában a felderítés szabályai szerint folytatódik az eljárás [Nyer. 146. § (3) bekezdés].

[12] A fentiek szerint a nyomozás eljárási folyamatában közreműködő nyomozó és a vizsgáló munkaköri feladatai között éles határ nem állapítható meg ugyan, azonban a vizsgáló és a nyomozó feladatai egymástól alapvetően elhatárolhatók. A felperes munkaköri leírásának 9) pontjában szereplő nyomozati cselekmények végzése a nyomozói beosztás, míg a 8) pont c) alpontjában szereplő általános feladatkijelölés alapján ténylegesen végzett vizsgálati eljárási cselekmények a vizsgálói beosztás részét képezhetik. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg ítéletének [28] bekezdésében, hogy a felperes nyomozói munkája mellett rendszeresen vizsgálói feladatokat is ellátott.

[13] Mivel a felperes keresetében a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára alapított megbízási díj iránti követelést terjesztett elő, az elsőfokú bíróság alappal indult ki abból, hogy mi tekinthető a nyomozói beosztáshoz tartozó feladatkörnek. Ezzel összefüggésben helyesen tulajdonított jelentőséget annak a körülménynek, hogy a 30/2015. BMr. 2. számú melléklete elkülöníti a kiemelt főnyomozó és a vizsgáló beosztást.

[14] Helytállóan jutott arra a következtetésre is, hogy a rendvédelmi szerv csak az adott beosztáson belül határozhatja meg a hivatásos állomány tagjának munkaköri feladatait, és a munkaköri leírás nem tartalmazhat a kinevezésben meghatározott beosztáshoz nem tartozó, általánosan ellátandó feladatot a beosztás részeként. A következetes bírói gyakorlat szerint „[a] munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, ezért ezen elvi alapról eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását” (Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.). Ezért az, hogy a felperes munkaköri leírása a nyomozás egészére kiterjedő feladatokat határozott meg, az ügy eldöntése szempontjából nem volt releváns, mert ebben a megközelítésben csak az bírt jelentőséggel, hogy a felperes ténylegesen nyomozói vagy esetenként – rendszeresen ismétlődve – vizsgálói feladatokat is ellátott-e, függetlenül attól, hogy azok okoztak-e számára többletterhelést vagy sem.

[15] A Kúria határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3. stb.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a rendvédelmi szerv hivatásos állományú tagját akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben ugyanis nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz a rendszeresen végzett további tevékenység, az többletfeladatként értékelendő; ennek eldöntése során pedig az elsőfokú bíróság helytálló következtetésre jutott. A Kúria következetes gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat, ugyanakkor az ilyen jellegű feladat tartós ellátása nem maradhat ellentételezés nélkül (Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.525/2021/3.).

[16] Az irányadó ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a Kf.VII.45.079/2021/6. számú ítéletében – amely ügy tényállása szerint a felperes nyomozói beosztása mellett vizsgálói feladatokat is ellátott, és részben e körülmény miatt ítélték meg számára megbízási díjat – a Kúria kiemelte, hogy az alperesnek az a joga, hogy a felperest a bűnügyi segédelőadó, később a nyomozó beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Az alperesnél a felperes főnyomozó, majd kiemelt főnyomozó beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A munkáltató egyoldalú utasítási jogával a kinevezés szerinti beosztás (munkakör) keretein belül határozhatja meg a munkaköri leírásban a felperes által ténylegesen ellátandó feladatokat.

[17] Az alperes a fellebbezésében megalapozatlanul hivatkozott a Hszt. 71. § (6) bekezdésének sérelmére is, amellyel kapcsolatban konkrét tényállítást nem fogalmazott meg, így nem fejtette ki, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete milyen módon és mennyiben sérti a kérdéses rendelkezést. Mindazonáltal megjegyzendő, hogy az abban meghatározott szabály arra az esetre vonatkozik, ha a megbízást a hivatásos állomány tagja harminc napon túl is ellátja, és azt írja elő, hogy ilyenkor a díjazás a megbízás első napjától, visszamenőlegesen jár. Nem tartalmaz ugyanakkor arra vonatkozó feltételt, hogy a megbízási díj csak a többletfeladat „egybefüggő”, harminc napos időtartamon keresztül történő teljesítése esetén illeti meg a hivatásos állomány tagját (Kf.III.39.019/2021/5.).

[18] Az elsőfokú bíróság mindezek alapján a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját a nem vitatott tényállással összevetve helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes az eredeti – kiemelt főnyomozói – szolgálati beosztása mellett szolgálati beosztásához nem tartozó – vizsgálói – feladatkört látott el rendszeresen, többletfeladatként, ezért jogosult a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra.

[19] Az alperes fellebbezésében ugyan hivatkozott a Hszt. 71. § (5) bekezdésének sérelmére, azonban ezzel összefüggő indokolást a felperesi igény jogalapjának vitatásán túlmenően szintén nem adott elő. A megbízási díj mértékével kapcsolatban az ítélőtábla hangsúlyozza, hogy az az ellátandó munkaköri feladatokhoz köthető, a díjazás azért jár, mert a rendvédelmi szerv tagja az eredeti munkaköri feladatoktól eltérő többletfeladatot végez, és ezt a többletterhet a Hszt. 71. § (5) bekezdésében a jogalkotó az illetményalap 50-200%-áig terjedő összeggel kompenzálja. A követendő bírói gyakorlat szerint (pl. Kfv.VII.37.780/2020/5.) a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg. A mérlegelés szempontjait a munka bonyolultsága, az eredeti munkaköri feladatokhoz viszonyított időigénye, annak gyakorisága, az arra előírt többlettudás birtokában kell meghatározni. Valamennyi szempontot összességében kell mérlegelni, továbbá a rendvédelmi szerv tagja által elvégzett feladatok egyedi vizsgálata alapján kell arról dönteni, hogy a ténylegesen ellátott többletfeladatért milyen mértékű megbízási díj jár. Az alperes nem

állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg.

[20] Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 100%-ában határozta meg a felperest megillető megbízási díjat, a megbízási díj mértékére vonatkozó törvényi és jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg. A mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl, a jogszabályi rendelkezések alapján figyelembe vette a többletmunka bonyolultságát, az eredeti munkaköri feladatokhoz viszonyított időigényét, annak gyakoriságát, a többlettudás szükségességét, a többlet felelősséget. Az ítélete [29]-[33] bekezdésében valamennyi szempontot összességében mérlegelte és a felperes által elvégzett feladatok egyedi vizsgálata, a felek nyilatkozatai és adatszolgáltatása alapján határozta meg a ténylegesen ellátott többletfeladatért járó megbízási díj mértékét. Az alperes fellebbezésében a hivatkozott rendelkezés megsértésének állításán kívül semmilyen nyilatkozatot, még szövegszerű utalást sem tett arra, hogy vitatná a megbízási díj összezszerűségét, ezért az ítéltábla a fellebbezés korlátjaira tekintettel ebben a körben nem vizsgálódhatott.

[21] Mivel az ítéltábla a marasztaló ítéleti rendelkezést vitató fellebbezés keretei között eljárva az érvényesített követelés kapcsán hivatalból észlelte a [8]-[9] bekezdésekben ismertetett pergátló akadályt, a megbízási díj elsőfokú ítéletben szereplő marasztalási összegét a szolgálati panasz határozattal le nem fedett (2022. október 25. napjától 2022. november 30. napjáig terjedő) időszakra eső, az elsőfokú bíróság által a kereseti kérelem szerint a rendvédelmi illetményalap 100%-os mértékkal számított összegével – a keresettel túlterjeszkedett munkanapokra arányosan járó 47.852 forinttal csökkentve – 1.420.848 forintra leszállította, és ennek megfelelően módosította a késedelmi kamatfizetés középarányos kezdő időpontját.

[22] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megszüntetési okkal érintett részét a Kp. 110. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és a pergátló akadályra figyelemmel e részében az eljárást megszüntette; ennek következményeként a Kp. 109. § (2) bekezdése szerint a felperest megillető megbízási díj összegét és a kamatfizetés kezdő időpontját megváltoztatta, ezt meghaladóan az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

[23] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, annak mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. §-ára és 3. § (2), (5)-(6) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, amelynek során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel a felszámított összeggel arányban állónak ítélte, azzal, hogy a felperes csekély arányú pervesztesége (1,46 %) nem indokolta a felszámított perköltség csökkentését.

[24] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[25] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[26] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. május 15.

dr. Antal Regina s.k.	dr. Oláh Zsolt s.k.	dr. Koós Szabolcs
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró